HUGO DE SANCTO VICTORE
Österreich, 2. Hälfte 12. Jh.
Seite 24r
Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26177
Copyright: Admont, Benediktinerstift

pessentiā s; posimile naturā. Quod enī fuit quantū ad res.
& quod factū ē quantū ad actiones ut [illegible] rūq; pūnsuit. & non
ē iā qd fuit t qd futurū ē. Similit [illegible] quod futurū ē
in reb. & qd faciendū ē in actionib. [illegible] tū pūnsibit. & non
erit aliqd sub sole ppetuū. Unde hoc. Qa eadē ē odtio pteri
tōr & eōr q futura s & natura osimilis. Nihil enī nouū ē
sub sole. nec ualet qsqm dre ecce hoc recens ē. Jam enī pcessit i
seculis q fuerūt ante nos. Et qa similis odtio ē. q sic pterita sic
& futura. Et qualia s ipsa pterita putas. Audi qlia. Non ē
mqt pōr memoria. Ergo ñ solū psentia eōr intrim sublata ē.
s; memoria qq; oblitione deleta ē. Magna ruina. Talia s
& ipsa quę futura s. Nā & eōr qui p nos futuri s ñ erit recor
datio ap eos q futuri s inoussimo. Vtq; sententia ē uani
tas uanitatū. uanitas uanitatū. & oia uanitas.

Ego ecclesiastes fui rex
israel in iherusalem. & pposui in animo meo querere &
inuestigare sapientiā de omib; que fiunt sub sole.
Sermones sapientiē & enigmata eōr scrutari & eam q
intrinsecus est absconditā sapientię dulcedinē. ad gustū eli
cere. spēmq; eius in lucē pferre qs potens ē. Scriba doctus in
regno celōr q pfert de thesauro suo noua & uetera si nob aduen
iat ecce ille ē cui dedit ds sapiam & intelligentiā adapire
eā & manifestare ut sciant homines qm in ipsa ē uita. S; nos
quid sum tenebre ad lucē ut comphendere cogitem qd abs
condit ds ab oculis hominū amicis suis reuelare secretū sapie
tię. Quid facim nos. Ergo ñ meditabim in mandatis ei. neq;
inuestigabim semitas illi. & requescere poterit cor nrm donec
inueniat illā. Tam ipsis sermonib psequam illā. & si forte
inuentio differatur pascat nos interī inquisitio illi sup oia.
si inuentā ñ possim. tm quesitā doceam. Ecce ecclastes nr huc
usq; de rerū mutabiliū uanitate disputans biu sermone tā